

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חגאל

[illegible]

נרביית יתוודה שחרית, ויתודה מ
אומרה כאמצע. מאי היא, רב א
לאמר, ורי יוחנן אמר רבון כל ה
זי, ודינן וידויא [ד]רבה כוליה
אבל אנחנו חטאנו, אבל אמר א
יון שהגיע שלית ציבור לאבל א
בבגדים נושאין את כסיהן ארבע

עילה, רב אמר צלותא יתירא, מ
תתפלל שבע ומתעוררה וכן שחרי
נזתיה דרב דאיסורא היא. עולא
גאי טעמא צלותא יתירא היא, ו

פז:

והואמר רב תפלת ערביית רשות. רשות האמר פרק תפלת ה' התפלל ערביית מתפלל שחיתים שמים תפלת השחר (סד דף י:) מעשה ולא הוסיף מחזירין אותו לפי שאין מקדשין החדש בלילה הא' ולא הכי מחזירין ואחלתי מיפוק ליה תפלתה ערביית רשות ואומר ר"י נהי דרשות היא אין לבלתה בחנם אלא חמצי שום מזהו ערביית רשות שרש הא' המיידיה ערביית רשות (ט:) דלא מטרמינין ליה וכן עלה על ממונו דירושלמי דלחן מטרמינין ואומר שירד תדע כיון דיעקב אבינו מקנה לא מקנה לבלתה ועוד וכן דכנגד אברים ופדרים היא שמעלן ומקטירין כל הלילה ונהי דלא מעבדי כסברה מ"מ מזהו להקטיר תפלתה ערביית רשות ותימה מאי פרוש הכא והאמר רב תפלת ערביית רשות והאמרין דבחנם אין לבלתה וי"ל שאין זה בחנם דבליל יו"כ"ז מזהו שאין להקטיר ולכן יורכי סעודה דהו' בשני יו"ט דלמחר' במדרש בנחלתי יו"כ"ז בת קול יוצאת ואומרת לך אכול בשמחה לחמך וכמו שפירשנו שאין לבלתה בחנם אפי' למ"ד תפלת ערביית רשות הכי משמע דירושלמי תפלתה ערביית רשות למ"ד תפלת ערביית חובה אין תפלת נעילה פוטרתה ולמ"ד רשות תפלת נעילה פוטרתה משמעת אבל בחנם אין לבלתה ופירש' שחלקן על הש"ס שלטו בזה דנכמ"פ דידן משמע דרוב לדברי האומר חובה לקאמר אבל למ"ד רשות לא נשיא תפלתה לפטורה מ"מ במה שאנו יכולין לבלתה (א) לנו ונאמרוס (ב) וי"ל גבי יו"ט מקדשין את החדש בלילה אע"ג דתפלת ערביית רשות כיון שהייתה עליה חובה שפיר דמי והכריזו ליהוה ועמא דלחן מקדשין החדש בלילה אע"ג נראה לר"י דהאמר בפ"ק דשבתא למ"ד תפלת ערביית רשות מבי שנה המיידיה לא מתטרמינין ליה האי לא שרש המיידיה מטרמינין ליה אפי' שלא התפלל כלל וי"ל תימא כיון שהתפלל בשאר לילות שיא עליה חובה אי"כ אחאי איטרין לעשרי הכא דרוב לדברי האומר חובה לקאמר ליתא דלפי' לדרייה דס"ל רשות כיון דשרא עליה חובה בשאר לילות חובה היא עליה ובעיא תפלתה למיטעריה על כן נראה דפירשית: **שבע** סעין שמונה **מתפלל** עשרה ברכות. פירש' רש"ס ש' טעמא משום דלכמי הוא תפעית תשוב כיו"כ"ז להכי מתפלל שבע ולפי שכבר פנה היום וחולו הו' להכי מתפלל מפי' י"ח:

ומתורדה בענילה מתפלל שבע ו
ותומם בידיה דר"מ וזכר
תיבתא עולא בר רב נחיה
(ו) הונא כריה דרב נתן אמר
למעמיה דאמר צלותא
הלכה "כדריה האומר תפל
מתפלל שבע ומתורה שחיה
מתפלל שבע מעין שמונה ע

ועין תפילות של יום. ושמאל אפר מה אנו. ומותבינו
ות וכן מוסף וכן במנחה וכן בנעילה מחפיל שבע.
בר רב נחת קמיה דרבה פתח באתה בחרתנו וסיים
כיון דצלי חוב לא צריך לצלוי תפילת ערבית. ומור

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

ומה לרב דלחמך תפלת ערצתי
 חסר (ברכות דף כו.) טעה ולא
 ולאמר נמי הכנס בסוף פרק
 ז' של ראש חודש חלילה אין
 אתא ר' חייא הדר
 הדר לרישא אתא ר'
 אתא ר' חנינא (בבב'
 נהדר וניחל לא הדר א
 לגביה תליסר מעלי י
 והיכי עבדי הכי והאמ
 המבקש ממנו מחבירו
 משלש פעמים רב
 עבדי הכי והואמר
 מדותיו מעבירין לו
 חנינא חלמא חזי ליה
 וגמרי דכל דוקפוח
 אמר (ב) שמע מינה ב
 איפייס כי היכי דלילוי
 ת"ד (ג) מצות וידוי ערב
 אמרו חכמים יתודה
 שמא חמיר דעתו במ
 קודם שאכל ושתה
 וישתה שמא אירע
 יואף על פי שהתורה
 שחרית יתודה במוסף
 במנחה יתודה בנעיל
 אחר תפלתו ושלוח
 מאי אמר רב
 ושמאל אמר ממע
 ובתורתך כתוב לאמ
 העולמים ר' יהודה
 מלמנות וחטאתינו ע
 אמר (ד) אלהי עד שש
 עכשיו שנוצצתי כאלי
 בחי ק"ו במיתתי ה
 בושה וכלימה יתי רצ
 ומה שחטאתי מרוק
 יסורין ודיני וידיא
 המנוגא וזמא ביזמא
 לא אמרן אלא דלא א
 אבל אמר אבל אנח
 דאמר בר המדורי ה
 והוה יתיב וכי ממא
 אבל אנחנו חטאנו ק
 יעיקר וידוי אלה
 פרקים בשנה חללים
 פעמים ביום בשחרית
 שערים ואלו הן ש
 ובמעמדות וביום
 שערים רב אמר צל
 אמר מה אנו מה חיי
 ומה אנו מה חיי

מחלל שבע ומתורה
מתורה (ב) (א) טנאי היא
מזמור אומרים מחלל ש
קמיה דרבא אתר בא
ויחד אומרה אתר ת
יתירה היא וכיון דצל
דערבית רשות לרבנן
שבע ומתורה מוסף
שרה רבי חנינא בן
חזיה אומרה אתר חלה ושלח
מקום של רב, ולוי אומר ובתורה
אמר אלחי דם שלא וצחתי אני כרי
ומה ויחטא אל אפרן אל אל אפר
אקמנו קמיה דרם שמואל הוה גיב
אין והאמר בלשון שרין כשה
היה חלה בשבת בכתרים.

לשמואל מיהא דתניא אור יום הכפורים
משני שמואל תנאי היא, דתניא יום הכפור
כמה אנו ושכחיה, כי האי תנא דאמר אם
ביתן עליה אור של יום הכפורים מתפלל
ר' חנינא בן גמליאל אומר משום א

אָפּאָר ר' חיי"ל. וגם הוּא ה'פּרש"ה: רב שֵׁנִי מחמיר מוטוּס עַל כֵּן שֶׁתְּלֹאכֻס כִּדְלָה מִינֵהוּ רֹאשׁ יִשְׁכֵּה הִיּה כִּדְלָה

לְרִישָׁא ע״ל כֵּר קַפְרָא
ש"ס כִּרְבִי הֶדֶר לְרִישָׁא
(חָמָא אִמֵּר כּוֹלִי הָאִי
יִקְפִּיד ר' חֲנִינָא אֹזֵל רַב
יָמֵי דִּכְפּוּרֵי וְלֹא אִיפִּיּוּס
דִּר' יוֹסִי כֵּר חֲנִינָא כֹּל
אֵל יִבְכֵּשׁ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר
שָׁאנִי וְר' חֲנִינָא הִכִּי
רַבָּא כֵּר הַמַּעֲבִיר עַל
עַל כֹּל פִּשְׁעֵי אֱלֹא ר'
לִרְבִּי דְּחֻקְפּוֹתוֹ בְּדִקְלָא
בְּדִקְלָא רִישָׁא הוּא
עַל לְמַעֲבֵר רְשׁוּתָא וְלֹא
וְלִגְמַר אִוְרִיתָא בְּבָבֶל
יִוְה"כ עִם חֲשֵׁכָה אֲבָל
קוֹדֶם שִׁיאֲבֹל וְיִשְׁתַּחֲוֶה
עֲבֻדָּה יִאָעַץ שֶׁהַתְּהִלָּה
מִתּוֹדָה אַחֲרֵי שִׁיאֲבֹל
דְּבִר קֶלְקֵלָה בְּסַעֲדָה
עֲרִיבִית יְתוּדָה שְׁחָרִית
בְּמוֹסָף יְתוּדָה בְּמִנְחָה
ה' יִהְיֶה אִוְמְרוּ יִחִיד
צְבוֹר אִוְמְרוּ בְּאִמְצַע
אַתָּה יוֹדַע רִוֵּי עוֹלָם
מִקְרִי הֵלֶב וְלִוֵּי אִמֵּר
דִּר' יוֹחָנָן אִמֵּר רַבּוֹ
אִמֵּר כִּי עֲנוּתֵינוּ רַבּוֹ
צִמּוּ מִסְפֵּר רַב הַמִּנּוּנָא
לֹא נִצְרָתִי אִינִי כִדְרִי
וְלֹא נִצְרָתִי עִפְרָא אִנִּי
אִנִּי לִפְנֵיךְ כְּכִלִּי מֵלֹא
וְעוֹן מִלִּפְנֵיךְ שֶׁלֹא אֲחֻמָּא
בְּרַחֲמֵיךְ אֲבָל לֵעֵי
כִּי־אֲבֹל שֶׁתָּא יִדְרֵב
כִּכְפּוּרִי אִמֵּר "מִדְּזוּמְרָא
אִמֵּר אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲמָאנּוּ
וְהַחֲמָאנּוּ תוּ לֹא צָרִיךְ
קַאֲיִנָּא קְמִיָּה דְּשִׁמּוּאֵל
שְׁלִיחָא דְּצִבּוֹרָא וְאִמֵּר
מִיָּקָם אִמֵּר שְׁמַע מִינָּה
אֲנִי תָנָן הָתָּה "בְּשִׁלְשָׁה
שָׁאִין אַתְּ כִּפְיָהּ אֲרַבְעָה
בְּמוֹסָף בְּמִנְחָה וּבְעֵלִית
לְשָׁה פִּרְקִים בְּתַעֲנִיּוֹת
הַכְּפּוּרִים מֵאִי נַעֲלִית
וְתָתָא יִתִּירְתָּא וְשִׁמּוּאֵל
נִי מִיִּתְּיִבִי "אִוֵּר וְיִוְה"כ

[illegible]

רים עם חשיכה מתפלל שבע ומתודה רב
 בא לחתום בוידוי חוכם ויחיד אומרה או
 שבע ומתודה וכן בשחרית וכן במוסף ומ
 מוצאי מתפלל שמורה עשרה שלימות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) כפי רש"י היה אומר
 (ש"ח) כפי המשנה ובי' ויגמור
 ארבעים (בבב) ויגמור
 ס"א ארבעים ולא נחשון וכן
 משמע מפרש"י: (ד) שם
 נעילה ויגמור אבן ויגמור
 וכן הספיקו וכן נחשון
 מחשבון כן מל"ל ויגמור
 נחשון ויגמור ויגמור:
 (א) שם ויגמור ויגמור
 אבן אבן ויגמור
 וכן נחשון ויגמור ויגמור
 פסא פסא ויגמור ויגמור
 ויגמור ויגמור ויגמור
 אבן אבן ויגמור ויגמור
 ויגמור ויגמור ויגמור
 ויגמור ויגמור ויגמור
 (ד) שם ויגמור ויגמור
 ויגמור ויגמור ויגמור

הנהגות הנר"א

(א) גם' (תנאי היא דתניא
יורכ"פ עם חשיבה מתפלל
שבע ומתודה) חל"מ:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] גמרא תנאי היא דתניא.
 צריך להיות ותו תניא (ועיי'
 ר"ח):

הגהות מהר"י

לנרא
(א) נב' במנחה מתפלל שבע
ומתודה (דמניח) (ויהי"ב)
כי כליל וע"י מהרש"א
[דלגורסמו קשה היינו נעילה
היינו ויהי"ב ע"ת]:

תום' ישנים

וחכ"א לרץ שימודה קודם
אכלה ט'. וכתוספתא (פ"ד)
גרס שימודה אחר אכלה
ושמיה ואע"ג שהתודה אחר

[illegible]

לחתום בידיו הוחם. וקימא לן
ברי האומר תפלת ערבית חובה,
ופלל שבע מעין שמונה עשרה,